

celorlanți birnici, neîngreindu-să pe dinșii nici cu un fel de alte havalele sau adaosuri de bani, afară de patru parale la leu, carii trebuie a să da la cutija satului ce are a fi păstrată la bătrînii ce au a fi aleși, pentru nevăzutele întîmplări spre îndestularea însuși nevoilor ce să vor atinge însuși de a lor trebuință.

Pe la locurile unde vor fi biserici, băjănarii sînt datori a să îngriji ca să le ție în cea mai bună orînduială dinpreună cu ceilanți lăcuitori, iar unde nu vor fi biserici sînt datori a avea preoți și fără întîrziere a face biserici după putință și înlesnirile ce vor fi către aceia.

Acestea sînt îndatoririle băjănarilor către stăpînirea locului. După aceasta urmează îndatoririle către stăpînitorii de moșii pe a căroră își vor statornici lăcuința lor, asemenea și a stăpînitorilor de moșii către băjănari.

a) Stăpînitorii sînt datori ca să dea pentru fieșcare familie cîte o casă cu îngrăditură și loc pentru grădină de 400 stînjeni pămînt curat, iar la loc de pădure și munte cîte 200 stînjeni fără nici un fel de plată, iar dacă ei pe asemenea locuri vor face livezi, apoi din acele livezi sînt datori a da legiuita zeciuială.

Darea pămîntului are a fi rînduită de către stăpînitori nu cu depărtare unul de altul.

b) Stăpînitorii sînt datori a da cîte o falce și jumătate dă iarbă fieșcăruia lăcuitor ce va avea cîte cinci vite drepte ale lui, iar acei ce vor avea mai puține li să va da loc cu analoghiie după numărul dobitoacelor. Dobitoacele acestea au să să coprinză în patru boi de jug sau în patru cai de ham și o vacă în locul căruia i să dă voie a ținea zece oi.

v) O falce și jumătate de iarbă de coasă pentru cinci capete dă vite și cine va avea mai puține cu analoghiie după numărul vitelor.

g) Asemenea să va da fieșcăruia lăcuitor, care va avea sau nu va avea dobitoace, cîte o falce și jumătate de arătură.

d) Pe moșiile ce vor fi păduri este dator stăpînul de moșie a da voie băjănarilor a să folosi din acelea cu lemne de foc din lemnele cele căzute netrebnice, iar nu din acele verzi; iar dacă în acele păduri nu vor fi dărămături de lemne netrebnice, apoi pentru trebuința ce va avea de lemne sînt datori a să învoi cu stăpînul de moșie.

e) Lăcuitorii sînt datori din partea lor ca să puie pădurar de la unul pînă la 3 oameni, carii vor fi slobozi de 24 zile ale stăpînilor de moșii, iar dacă stăpînul luînd seama după întîmplare va întrebuița mai mulți oameni pădurari, la o asemenea întîmplare afară de slobozirea lor de 24 dă zile, va plăti pentru dinșii cuviinciosul bir.

Darea la lăcuitori a parilor și nuielilor rămîne la învoiala între amîndoa părțile, adecă între dinșii și stăpînitorii de moșii, iar la dimpotrivă întîmplare li să dă lor voie ca să aducă din altă parte sa să-și îngrădească grădinile cu șanțuri.